

Bir Katil Seç

– Halil Uzunts · 01 Kasım 2013

Hevesim değil , sevesim kaçtı...

Her insanın hayatından bir aşk rüzgarı geçmiştir elbet. Kimine çiçekler , hediyeler sunmuştur,Kimine dikenler , hüzünler. ..

Ne çiçek alan kıymetini bilmiş , ne diken batan şükretmiş , Günümüzde aşk öyle bir duruma geldi ki; İnsanlar aşk-ın ne kadar kudretli bir duygu olduğunu biliyorlar. Kendi basit hikayelerini aşka sığdıramadıkları için, Aşk kendi basit hikayelerine sığdırıyorlar ve adını aşk koyuyorlar... belki de yalnız romanlardaydı mevlaya götürülen , öyle asırda bir görünen , sonra yıllarca dilden dile insanların merkezine düşen...

oysa karşılıksızdı aşk, hiç bir beklentiye yer yoktu. yalnız yüreğin vardı , onun yüreği yoktu. yalnız sen vardın aşkın merkezinde. Ben onu seviyorum ama oda beni sevsin düşüncesi düpedüz aşkla alış veriş gibiydi ,
duygu satın almak ve satmak ;
sen onu kendin için sevmişsin ama hala aşkın derdindesin , sırtını dönerse, ya bir kalemde silersin yada Gözyaşı eşliğinde beklersin. Oysa yandıkça serinlemeliydin , yandıkça kül olmayı unut , köz olmayı bilmeliydin. Her acı bir tebessüme yelken açmalıydı. Evet, insan bir ateş olmalıydı . Ve ateş muhakkak bir gün, okyanusa kavuşmalıydı, söneceğini bile bile...

İçimizde büyüyen koca bir "ben" vardı biz olmayı engelleyen.Ve beşeriydi aşklarımız.Bedenle büyüyen , bedenle ölen...

ve yavaş yavaş soyutlanarak ilahi aşka bir basamak olduğunu unutturup şehvete sürükleyen bir kaybediştii yaşadığımız..

Ben doğduğumda ölüydü aşk , öldüğümde doğacağından da umudum yok...

Şimdi herkes bir zanlı arıyor, aşk-ın katili kim? aşk öldükten sonra bir önemi varsa , o katil benim.Gözümü bile kırpmadım öldürürken . gözlerinin içine bakarak vurdum yüreğinden..

Son sözüydü ,

"sırtımdan vurmanı beklerdim"

"Neden?"

"çünkü insandın sen , insan..."

Aşk eğlendirmeyen bir şakaydı...

Halil Uzuntaş